

cròniques

del nom i la data, s'ha fet una recerca i han aparegut altres mobles, alguns signats i datats. N'hi ha d'altres que no hi estan, però se'n dedueix l'autor pel treball refinat dels arabescs platejats, que eren fets amb una amalgama de mercuri i estany. Una exposició al Museu de la Garrotxa que acaba el 15 d'agost en dona a conèixer el taller, i s'hi exposen una dotzena de peces, com ara calaixeres, un escriptori, un guarda-roba i el lligador, que són peces de museu. A la mostra també es repassa la seva clientela i, a més, es posa èmfasi en el medi ambient i la importància de la fusta.

Es volen revitalitzar els oficis relacionats amb la pedra | Hi ha una sèrie d'oficis que pateixen una greu crisi per falta de relleu generacional. En aquests moments, només queden quatre picapedrers a Castellfollit de la Roca, un poble amb una llarga tradició d'aquest ofici, on hi havia hagut cinc pedreres que donaven feina a gairebé mig municipi durant una gran part del segle xx. Per continuar difonent la feina que es feia abans al poble, se celebra des de fa vuit anys la Fira dels Picapedrers, a la qual també s'ha aplegat el Gremi de Margers de Catalunya. Actualment, arreu del país hi ha demanda de bons picapedrers, així com de professionals que treballin la pedra seca.

El reivindicat polígon de Llongafolia | Fa molts anys que la població de Sant Feliu de Pallerols vol reforçar la seva activitat econòmica, i això serà una realitat al pla de Llongafolia, uns terrenys públics de més de vuit hectàrees on s'instal·laran diferents empreses interessades. El calendari previst és que les obres hi comencin a l'estiu i s'enllesteixin a mitjan tardor. Serà un impuls econòmic important per a la zona, sense oblidar la preservació de l'espai natural, com preveu el projecte d'urbanització de l'entorn.

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

Projectes volguts i no volguts | Que sí. Que de coses, al Gironès, n'han passat, aquestes setmanes. Però què voleu que us n'expliqui, si ara el tema impor-

tant és la classe política, que està encantada amb els resultats electorals, com estan els nens el matí de Reis amb els regals... Però va, fem un petit recordatori d'allò que es coïa abans de tançar aquest escrit.

Ens diuen que tornarem a tenir biblioteca a la Casa de Cultura (ja fa deu anys que l'enyorem) cap a finals de 2025. Ja és molt que la cosa tingui data. Caldrà veure quina serà la reforma que s'hi farà, i si mantindrà aquella atmosfera de tota la vida, en la qual compartien lectura persones grans al costat del jovent que hi anava a lligar entre consulta i consulta bibliogràfica.

Contràriament, es vol aturar l'obertura de la nova sala de concerts a tocar el pont de la Barca. Ni el PSC ho veu clar (si es pren en consideració la planificació urbanística aprovada el 2012), ni els veïns de Fontajau i de Sant Ponç estan gaire entusiasmats amb el projecte: temen que tot plegat porti enrenous al barri. No seria gens estrany, atès que sembla que l'autoritat pot fer poca cosa contra l'incivisme, nocturn o diürn, que sol metabolitzar espais de concert en turments sònics. Que ho preguntin als veïns de Can Gibert del Pla, on nou de cada deu edificis tenen almenys un pis ocupat —impunement, oh, i tant— i sovint per gent ben poc recomanable. O als pobles del voltant de Cervià de Ter, que semblen importar un(a) *rave* a les autoritats.

Hi ha, també, oposició veïnal a la Ciutat Esportiva del Girona, en terrenys de Vilablareix. Tot i que el projecte està força ben lligat a hores d'ara, els Naturalistes de Girona, el grup Salvem Vilablareix Rural i la Unió de Pagesos troben que la transformació d'un gran espai natural en edificis i estadis (amb un cost de vint-i-cinc milions d'euros) acabarà de fer desaparèi-

xer per sempre el que quedava del pla de Massana. Aquest sector és part del que fa dècades es coneixia com el pla de Salt, una gran plana agrària que tenia continuació natural cap al sud, en direcció cap al Perelló i Vilablareix. Els temps canvien, implacablement.

Teca al carrer | Per primer cop, el Fòrum Gastronòmic Girona va sortir al carrer. A la plaça de Catalunya es va muntar, durant dos dies de març, un apartat especial de la mostra gastronòmica, denominat Fòrum Ciutat. En aquesta edició, la ciutat italiana de Bolonya va ser la convidada a aportar els seus productes i plats gràcies als xefs Vincenzo Vottero i Luca Mazzoni. Durant els dies de març que va durar el Fòrum, s'hi van presentar moltes activitats ben diverses, tant promocionals com divulgatives, i també de mentalització sobre el malbaratament alimentari.

De la cosa agrària i piscícola | Tot i la sequera, doncs, de moment continuem menjant com si el món s'hagués d'acabar, mentre als camps augmenta dia a dia la presència monocolor d'espècies que els nostres avis haurien considerat exòtiques, com les populars extensions de colza. Els pagesos actuals diuen que són molt rendibles i que eviten plagues. Ara que, per exòtic, no hi ha res com posar xarxes i reixes a l'Onyar perquè les carpes no embarranquin a llocs on facin peu. Algun dia encara veurem un protocol per avisar-les quan vingui una riuada, no fos cas que es neguessin. Les hecatombes ictiològiques a l'Onyar són generalment culpa d'abocaments il·legals de productes nocius, no per sequeres que fomentin la incapacitat de l'espècie. La de les carpes, vull dir.

>> La colza, el groc de moda als camps de casa nostra.